

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 11. De admiranda conuersione panis in corpus Christi; & qua ratione
tum ipse, tum Apostoli communicauerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

minus pro me facit, & quod ego sim facturus, quando illum recipio, retrahendo cor meum non solum à rebus malis, sed etiam diuersis negotijs *b attendens* (vt ait Sapiens) *diligenter, qua ante faciem meam in hac mensa proponantur.* *b Prou. 23. 1.*

MEDITATIO XI.

DE ADMIRANDA PANIS
in corpus Christi conuersione, &
quomodo ipse & Apostoli
communica-
rint.

PUNCTVM I.

RIMVM considerandum, quòd CHRISTVS Dominus noster ad mensam sedens, & a cœnantibus illis, *a Matt. 26. 26.* accepit panem vnum ex ijs, qui erant ad mensam, & benedixit, dicens hæc verba: *Marc 14. 22. Luc 22. 18. 1. Cor. 11. 24.*

accipite & comedite : HOC EST CORPVS MEVM : quorum verborum virtute, ita omnino mutauit panem in Sanctissimum corpus suum, vt quod initio ipsorum verborum verus erat panis, in momento, quo illa sunt finita, fuerit conuersus in verum eius corpus, coope-

coopertum tantum externis speciebus siue accidentibus panis.

L

CIRCA hanc fidei nostræ veritatem, pendam primùm, infinitam magnitudinem, quam Christus Dominus noster in hoc opere patefecit, nominatim vero infinitam sapientiam, omnipotentiam, bonitatem, & charitatem. *Sapientiam* quidem, quòd modum a deo ineffabilem adinuerit, communicandi se hominibus, & vitæ alimentum eis tribuendi; què modum solus Deus, infinita sua sapientia assequi potuit. Et sicut in eius incarnatione, resplenduit etiam sapientia, qua modum inuenit, coniungendi in vnitatis personæ res adeo distantes, atque sunt Deus & homo, vt subsidium nobis adferret; sic in Sanctissimo hoc Eucharistiæ mysterio, eadem resplendet sapientia in modo inueniendo, quo Deum hominem factum, coniungeret cum panis & vini speciebus, & accidentibus in vno sacramento, ad nostrum alimentum. Ex quo affectus deuotam admirationis, exultationis & laudis, exultans quòd habeam Deum adeo sapientem; & laudans eum pro his diuinæ suæ sapientie inuentionibus; & subiiciens meum iudicium per actus fidei ijs, quæ eadem sapientia adinuenit: siquidem non magnum est, quod ipse infinitè sapiens facere nouerit, quod ego assequi non possum. O sapientissime I E S V,

b Coloss 2.3.

b in quo sunt omnes thesauri sapientia & scientia Dei absconditi, fac me eorum participem, vt tantam gratiam cognoscere & assequi merear.

mare, ac debitas pro ea gratias tibi agere valeam.

II.

DEINDE in eodem facto, resplendet eiusdem Christi Domini omnipotentia, in hoc, quod vnico verbo, & vnico momento innumera edat miracula, tam in pane, quàm in ipsiusmet corpore, cum ea ita in nostrum alimentum pinsit & coniungit, vt in momento, ita substantiam panis, in suum corpus commutet ac conuertat; vt nihil aliud panis, præter sola accidentia, remaneat, quibus ipsum corpus contegatur: quod etiam ita disponit, vt omnino totam, sub parua vnus hostiæ quantitate contineatur, vt totum quidem sit in tota hostia, & totum quoque in qualibet eius parte, ita vt, quamuis hostia ipsa diuidatur, nulla tamen fiat corporis diuisio. Quod totum vna fide credendum est. Ad credendum enim ipsum potuisse id efficere sufficit, quod ipse sit omnipotens; ad credendum verò quod re ipsa id effecerit, sufficit quòd ipse dixerit. Omnipotentia Christi magnitudo! quid hoc est, quod facis, omnipotens Saluator! ad viliissimum vermiculum sustentandum, inuertis totum naturæ ordinem, condiendo nouo modo corporis tui constitutionem, vt paruitati serui tui illud accomodes! sit tua omnipotentia benedicta, propter quam oro supplex, vt in alim me virum conuertas, vt eius fructu frui possim.

III.

TERTIO manifestatur etiam hic infinita bonitas, & charitas eiusdem Christi Domini nostri

nostri, maximis, quæ dare potuit, eius indicis. Nam ut Pater æternus bonitatem & charitatem suam manifestavit iuxta illud ipsi⁹ Christi ad Nicodemum: *c sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret*, rem videlicet quam habebat charissimam & pretiosissimam, ac porro *d cum eo omnia nobis donanda*, quo redemptio nostra esset copiosa: Sic ipse filius Dei, ostendit suam bonitatem & charitatem, dans nobis in alimentum rem pretiosissimam, quam habebat, seipsum videlicet, & suum pretiosum corpus cum omnibus, quæ in se continebat. Atque si Rex quispiam haberet opulentum scrinium, magnis thesauris auri, argenti, & lapidum inæstimabilis pretij plenum, qui alicui diceret: *cape tibi hoc scrinium, cum scrinium donat, etiam quæcumque continet donare censetur*. Sic noster supremus Rex, corpus suum & carnem sanctissimam nobis donans, simul etiam sanguinem suum, animam suam, diuinitatem suam, & omnes meritorum suorum thesauros, satisfactionesque nobis donat, ut eis fruamur: cupiens semper esse nobiscum, noster esse socius, ipsum conuiuium, & qui nobis perpetuo indulgeat. O dilecte mi, quid reddere poterō tantę bonitati & charitati, quam in hoc sacramento mihi ostendis? tu mihi das optimum quod habes, ego tibi reddo optimum quod habeo: tu mihi teipsum & omnia tua donas; en offero tibi meipsum, & omnia mea, corpus meum, & animam meam; sanguinem

meum

*c Ioan. 3. 16.**d Rom. 8. 32.*

meum, & vitam meam; & quidquid possum tuo obsequio dedico: adiuna me, vt re ipsa præstem quod opto, in gratiarum actionem, ob plurimum, quod hu. us beneficij intuitu, me tibi debere agnosco.

DENIQUE hic resplendet feruentissimus iste zelus, quem habuit Christus salutis nostræ, dum tale medium adinuenit, quo ipsemet suæ passionis fructum vobis applicaret. ita vt iam dicere possit: *exelus domus tuæ comedit me*. non enim solum comedit meum honorem, facultates, & vitam meam; sed me ipsum quoque fecit comestibilem, & effecit, vt permitterem me comedi, vt salus & vita iis proveniret, qui manent in domo meâ. O dulcis IESU, gratias tibi pro hoc tuo adeo infâmato zelo domus Patris tui, quæ est Ecclesia; & quando etiã anima mea est domus tua, propter quam efficis te ipsum cibum & meum nutrimentum, concede mihi adeo feruētē gloriæ tuæ zelum, vt sinam me comedi, & esse desinere, pro eius defensione & augmento.

I V.

c Psal. 68. 10

PUNCTVM II.

DEINDE consideranda grandia mysteria, quæ in verbis consecrationis panis latent: S. enim Lucas hæc refert Christum dixisse: *hoc est corpus meum, quod pro vobis datur*; & S. Paulus: *hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur*.

a S. Luc. 22.

9.

b 1. Cor. 11.

24.

S. Thom. 3.

2. q. 78. a. 2.

PER-

I.

PERPENDENDVM est primùm, non dixisse Christum; hæc est figura aut representatio corporis mei, sed *hoc est corpus meum* reale & verum, quò realem præsentiam sanctissimi sui corporis declaret, daretq; excellentissima suæ misericordiæ paternæque providentiæ indicia: nam reipsa quidem, ad nos sanctificandos, & spiritualiter nutriendos, sufficisset, hoc sacramentum esse merum panem, quò representaret Christum; sicut aqua pura in Baptismo nos lauans, sanctificat: sed infinita Christi Domini charitas, non hoc satis habuit, sed ipsemet in proprio corpore, propriaque persona, voluit in sacramento esse, & nos sanctificare, quò suum erga nos amorem, quamque sibi curæ sint ea, quæ ad nostrum nutrimentum & indulgentiam pertinent, manifestaret: nam quò quis per se ipsum præstat, id maiori amore facit, maiori compassione, diligentia, ac providentia; sicut mater quæ filium suum vehementer amans, magnique illum faciens, non permittit ab alia nutrice educari, aut alieno lacte uti; sed ipsamet illius curam gerit, proprijque pectoris lacte nutrit, quò tenerrimè summoque amore illi offert, magnamque eius curam gerit, & necessitatis compassionem. O Pater amantissime, o mater & nutrix nostra pijssima, quomodo non totus sum in seruiendo tibi cum amore, & tui gratia id faciendo, quò tu facis pro me. Non amplius ex nunc contentus ero, si præsertim quæ tuis præceptis mihi facienda iniungis;

Osee II. 3. 4.
Ego, quasi
nutricius
Ephraim,
declinaui
ad eum ut
vesceretur.

sed ea id faciam, vt consilia quoque tua perfectissime expleam.

II.

DEINDE perpendam, non dixisse Christum Dominum: hæc est pars corporis mei aut carnis meæ; sed *hoc est corpus meum* totum, integrum, ac perfectum. esto enim quælibet carnis eius sanctissimæ particula ad nos sanctificandos suffecisset, voluit tamen ibi ponere integrum suum corpus, caput, oculos, aures, os, linguam, pectus, cor, manus & pedes, vt significaret, se membris suis sacratissimis sanctificare velle omnia eius membra, qui ipsum reciperet; & totum ac integrum hominem sanitati reddere. Suis oculis vult meos sanctificare, suo corde meum, & manibus suis manus meas, sicut Propheta Elisæus, vt defunctū puerum vitæ redderet, *c posuit os suum, super os eius; & oculos suos, super oculos eius; & manus suas, super manus eius*, & sic puer est vitæ restitutus. Et ita cum communico, par est cum illo colloqui, & per singula eius membra discurrerem, ei dicere: ô dulcissime IESU, qui ad te incuruasti in hoc sacramento, vt animum meum vitam redderes, auribus tuis & oculis meos sanctifica, vt ea solum videant & audiant, quæ tibi sunt grata; linguâ tuâ purifica meam, ne quid loquatur, quod te offendat; manibus & pedibus tuis conforta meos, ne ijs desint, quæ tibi placent. O dilecte mi, aperi oculos tuos misericordes, & illis me respiciens, illumina meos, vt te cognoscam, viuâque fide credam; aperi aures tuas, & exaudi orationes meas, &

c 4. Reg. 4.
34.

IV. Part. Medit. L gemit.

gemitus, & meas aperi, vt verbum tuum audiant, & sanctæ tuæ legi obediant; aperi os tuum, linguamque benedictam, & cordi meo aliquid loquere, vt os meum aperiatur ad te benedicendum, & lingua mea à te laudando nunquam desistat; Aperi, Deus, pectus tuum & taurum dilata, meque ad illud introduce, vt totus inflammer, & amoris tui igne totus ardeam, extende manus tuas, meque illis tange, vt me sanctificentur in operibus, quæ præstabunt; per gressus illos, quos tui sanctissimi pedes peregerunt, supplico, vt meos dirigas, vt tuis conformes efficiantur; & totum corpus meum, sit viua effigies sanctitatis, quæ resplendit in tuo.

III.

TERTIO perpendendum est verbum illud vltimum: *quod pro vobis*; aut, *quod pro vobis tradetur*: quo nobis significat, ibi esse corpus vendendum, & in mortem pro nobis tradendum; & ipsummet, qui se in mortem tradebat, se nunc tradere in cibum, vt comedatur; & vtrumque ex vno eodemque erga nos amore procedere. Quare in sanctissimo hoc corpore, merito considerabo quinque illa vulnera, quæ in sua passione accepit, quæ, vt suæ mortis, ita vitæ nostræ sunt signa. Et propter illa petam, vt in ea me introduce, viuificet, ac sanctificet; dicent illi: ô sanctissimum mei, Saluatoris corpus, quod in cruce fuisti clavis & hasta confixum, crudelissima illa quinque vulnera sustinens, & nunc es in coelo, & in hoc Sacramento eiusdem

dem vulneribus, sed valde splendentibus exornatum, adoro te, laudo, & glorifico; ac propter eadem vulnera supplico, vt mea velis curare, & sceditatem ac turpitudinem, quam culpâ meâ contraxi, gratiâ tuâ in pulchritudinem & splendorem conuertere.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDVM tertio, quòd **CHRISTVS** Dominus noster, omnes suos Apostolos communicauerit; & perpendenda altissima deuotio & reuerentia, qua illi sacratissimum illum panem acceperunt, & comederunt. Nam in eodem momento, quo ipse panem illum, inenarrabili prodigio, conuertit in suum corpus, illisque tradidit comedendum, aliud suæ omnipotentiae ingens miraculum edidit, in intellectibus videlicet & cordibus rudium illorum piscatorum, & imperfectorum Discipulorum, illustrans illos extraordinario quodam lumine, vt viua fide certissimè crederent, quod sub illo panis velo latebat, esse ipsummet sui Magistri corpus: ideoque eâ reuerentiâ & amore, quo illum prosequabantur, & ingenti noui miraculi stuporè, illud receperunt: hinc quidem præ reuerentia tremantes; inde verò præ amoris magnitudine plurimum exultantes, quòd illud in sua viscera reciperent. O Apostoli sacri, orate communem vestrum &

I.

L 2

meum

meum Magistrum, sanctum ut illum timorem & amorem mihi tribuat, quo vos tunc communicastis, ut fructum quoque ex eo hauriam, quem vos tunc hausistis.

II.

DEINDE, perpendam magnam dulcedinem & admirandos affectus, quos Apostoli in prima illa communione senserunt, qui sine dubio adeo fuerunt excellentes; ut ex eis, cognouerint infinitam Diuini illius cibi excellentiam, & dignitatem; ipsa experientia differentes discrimen inter diuini huius panis saporem & dulcedinem, & eius, quem paulo antequam comederant. Solus infelicissimus Iudas nullum in hoc diuino cibo gustum inuenit, quia illum sumpsit sine fide, sine attentione, & reuerentia vlla. Ut autem melius hæc sentiant, licet pie discurrere per reliquos undecim Apostolos, perpendens, qua ratione singuli communicarint: Sanctus Petrus excitauerit in suam fidem, loquens cum eo, quod sub illis panis accidentibus latebat, ac dixerit: *tu es CHRISTVS filius DEI viui*: cui Christus potuit respondere: *Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus qui in caelis est*: & cum Christus panem hunc consecratum porrigeret, ipse viuis fide, reuerentiâ plenissima dixerit intra se: *exi a me, quia homo peccator sum Domine*: sed obediens tamen acceperit & comederit. In sancto Iohanne perpendam, qua ratione, ipse affectus sui amoris tunc excitauerit; ait & dicens: *Magistrum suum non solum sibi ipsum con-*

a Matt. 16.
17.

b Luc. 5. 8.

ungere, sed in ipſius quoque pectus hac ratio-
 ne ingredi velle: adeoque abſorptus & in tan-
 tam extaſim raptus fuerit excellentiſſimo illo
 amore, vt finita hac myſtica, *recubuerit ſupra* c. Ioan. 13.
pectus ipſius I E S V, dulciſſimum dormiens 25.
 contemplationis ſomnum. O ſi tantam ha-
 berem fidem & reuerentiam, ſicut Petrus;
 tantumque amorem & charitatem, ſicut Io-
 annes, vt cum illis Dominum meum ſuſcipe-
 rem. O quam abunde ſoluit illis C H R I-
 S T V S laborem, in legalis Agni coena præ-
 paranda in ſumptum! nam tanquam magis
 dilectis, & præ alijs feruentibus, copioſio-
 rem illis dedit amoris & gratiæ ſuæ portio-
 nem. Impetrate mihi, ô glorioſi Apoſtoli,
 ſpiritum illum, quo vos communicatiſtis; vt
 eadem qua vos fruor voluptate. Eodem mo-
 do diſcurrere licebit per reliquos Apoſto-
 los iuxta deuotionem, quam in ſingulis, ex
 aliquo inſigni eorum facto, mihi fingere
 poſſum.

PUNCTVM IV.

DENIQUE conſiderandum eſt, Chri- S. Thom. 3. p.
 ſtum Dominum noſtrum (vt commu- q. 81. a. 1.
 niter Sancti dicunt) accepſſe bolum
 vnum conſecraei illius panis, ac ſeipſum com-
 municaſſe, quod Apoſtoliſ animum adderet ad
 comedendum, daretque illiſ exemplum reue-
 rentiæ, modetiæ, ac deuotioniſ, quâ panem
 illum ſumere deberent. Fuit enim illi hoc

familiares, ut prius nos exemplo, quam praecepto; & opere ipso, quam verbo doceret: & ut voluit baptizari: ita etiam voluit communicare. O quantam reuerentiam ac deuotionem ostendit exterius, cum ille bolus ad os eius perueniebat, attendens ad diuinitatem, quae coniuncta erat carni suae, quam in illo sumebat! O quam recentes laetitiae iubilos in sanctissima anima sua senserit, cum seipsum in bolo illo comedit, ob ingens gaudium, quod illi accessit, ex admirandi huius sacramenti institutione peracta! O dulcis IESU, quis te eo amore & reuerentia te exciperet, quae tu te mihi hac communionem sumpsisti, eo modo eam imitando, quo est imitabilis. Illam, DEVS meus, tibi offero pro ea, quae mihi, deest, & per eandem supplico, ut maximam, quae mihi est possibilis, eius partem mihi tribuas: tota siquidem tantae maiestati deberur.

